

# Američan kam oko dohlédne

- CZ24 News | 30. ledna 2022

**RUSKO/USA/UKRAJINA: Média nás v posledních týdnech drtí informacemi o drzosti Rusů cvičících své vojáky na svém území poblíž ukrajinských hranic.** Neochota stáhnout se do vnitrozemí dráždí Západ jako rudý hadr býka. Putin odmítá poslechnout požadavky amerického prezidenta Bidena a klidně si v Rusku nadále dělá co chce. Moc to „nezkousávají“ ani Britové a další, což dávají najevo řinčením zbraněmi a různými výhružkami.

**Moskva ústy svého ministra zahraničí Lavrova, jehož trpělivost musí být také nekonečná, vyslovila přání ukončit eskalaci napětí s tím, že požaduje zastavení dalšího rozšiřování NATO do blízkosti území Ruska** a vytvoření určitého nárazníku mezi americkými vojsky a svými. Na tomto území by nebyly rozmístěny jednotky Severoatlantické aliance. Požadavek Ruska vychází z dohody uzavřené v době, kdy tehdy ještě Sovětská armáda opustila naše území. Přesto jsme do NATO vstoupili, což Rusko akceptovalo, ovšem další šíření směrem k němu, zvláště na Ukrajinu, považuje logicky za ohrožení vlastní bezpečnosti. Snaha Američanů usadit se v osamostatněných státech bývalého Sovětského svazu je evidentní, protože se tak uzavírá kruh kolem nejbohatších nalezišť nerostných surovin a zároveň by se podařilo sevřít jediného skutečného konkurenta amerických ozbrojených sil.

**Samotná Ukrajina prošla zajímavým vývojem.** Po rozpadu Sovětského svazu získala samostatnost a měla vcelku dobře „zaděláno“ na budoucí ekonomický rozvoj. V její východní části zůstalo obyvatelstvo převážně s ruskou národností, což beze zbytku platilo i pro Krym. Zároveň se v těchto oblastech nachází bohatá ložiska uhlí i železné rudy, navíc byla Ukrajina známá svým pěstováním obilovin, kterými mohla zásobovat Evropu. Jenže vše je jinak a země se zařadila k těm státům, ve kterých je neskutečně vysoká míra korupce. Neposuzujme Ukrajince jen podle toho, jak je vnímáme u nás, kde jich mnoho pracuje. Jde většinou o lidi pocházející ze západu Ukrajiny vyznačující se značnou nespolehlivostí, vztahem k alkoholu. Přestože to nezní nijak pozitivně, i tak na nich stojí naše stavebnictví a bez nich bychom se momentálně už vůbec neobešli. Jsou zde však i odborníci z úplně jiných oblastí, kteří to neměli jednoduché, chtěli se u nás usadit a zároveň tu pracovat ve svém oboru. Svě by mohli vyprávět lékaři, zubaři a další zdravotnický personál, který i přes dlouholetou praxi na Ukrajině museli znovu obhajovat své atestace. V jejich domovině mezitím došlo k změnám, kdy se obyvatelé ruské národnosti stali pro Ukrajince obtížnými a Američané začali přebírat aktivitu (v rámci tvrdého byznysu se zapojila i rodina stávajícího prezidenta Bidena), čehož vrcholem byl Majdan. Do čela země byl delegován proamerický prezident Zelenskyj, který dokonale hraje roli užitečného idiota.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

**Představou Američanů schovávajících se za NATO je umístění vlastních vojenských jednotek na ukrajinském území na dostřel Moskvy.** Pokud se ptáte proč, když moderní

balistické zbraně mají dolet mnohem delší, je to proto, že na ty s kratší dráhou letu je méně času na reakci. Zároveň mít za hranicemi konvenční jednotky také není k zahození, zvláště tehdy, když jejich přítomnost budou hradit Ukrajinci. Ukrajina je pro USA lákavá představa. I proto Vladimír Putin rozhodnul o zpětvzetí Krymu a zabránil tím vzniku černomořské americké flotily se základnou na tomto poloostrově. Zachoval se při tom natolik vstřícně, že místo zabránění území potřebného k vybudování příjezdové komunikace postavili Rusové most. Něco takového by naše Ředitelství silnic a dálnic budovalo 300 let. Putin tímto krokem doslova rozzuřil celý Západ, nicméně udělal základní krok k bezpečnosti vlastní země. A o tu mu jde ve stávající situaci nejvíce. Nicméně Rusko stihlo podepsat smlouvy o vojenské spolupráci například s Nikaragou. To je pro změnu na dostřel USA.

**Ministr zahraničí Lavrov jedná o ukončení napětí.** Požaduje, aby se vojska NATO nepřibližovala blíže k ruským hranicím. Odpovědí Američanů je přemístění několika bojových letadel do pobaltských postsovětských států, přesun vojsk na Slovensko (ten bude trvalý, takže časem se z nich může stát okupační armáda u našich bratrů Slováků, kdyby náhodou začali zlobit), na Ukrajinu míří plno zbraní a munice z evropských států. Zcela nepochopitelně i my posíláme v hodnotě cca 40 milionů dělostřelecké granáty. Mimochodem, zdá se, že máme plnou státní pokladnu, když můžeme rozdávat takové danajské dary. Zároveň do blízkého sousedství Rusů směřují v omezeném množství armádní odborníci ze zemí NATO. To je odpověď velení Severoatlantické aliance na požadavky Ruska. Je tedy vcelku jasné, že se Moskva bude razantně bránit. Bylo by zajímavé, co by se začalo dít, kdyby okamžitě začala s demontáží Nord Stream II, aby dala jasně najevo, že si Evropa může navždy začít shánět plyn jinde. Změnit směr způsobu vyhrožování.

**Za současné situace je tedy možné vše. Včetně zabránění celé Ukrajiny zpět.** To se pravděpodobně nestane, ale stav napětí jen tak neskončí. Může trvat dlouho, například do příchodu inteligentnějšího amerického prezidenta do Bílého domu. Biden zkusil Kazachstán, ten mu nevyšel, bude chtít zachovat Ukrajinu, snaží se navždy zabydlet na Slovensku, v Polsku a rozvrátit Bělorusko. Nápomocni mu jsou především Britové, naopak Chorvatsko a Srbsko se distancuje. Nu a Čína se očekávaně přiřadila po bok Ruska, což může být ještě problém pro celé Spojené státy. Pokud jde o nás, mnoho lidí se distancuje od řiřtolezecké vlády podporující americké agresory. Češi by zůstali většinou radši neutrální. Ostudné chování Fialova kabinetu tak opět ukazuje, že tato vláda vznikla pouze reakcí na nechuť nadále sledovat agrofetizaci České republiky, nikoliv jako snahu změnit naši orientaci ještě více na Západ. Kdyby byly volby nyní po zkušenostech s prosazováním Pandemického zákona a přístupem k Ukrajině, k energetické krizi a vztahu k Rusku, pětikoalice by skončila daleko za SPD a další pravicí. Tedy aspoň doufáme, že lidé otevrou oči. A pokud ne, pak nám stejně není pomoci.

AUTOR: Jindřich Kulhavý